

νυμον ἐκείνην μάχην (42 μ. Χ.), καθ' ἣν ἠττήθησαν κατὰ κράτος ὁ Βροῦτος καὶ ὁ Κάσσιος ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου.

Παρὰ τοὺς Φιλίππους ὑπάρχει καὶ ἔτι ὁ παραρρέων ῥύαξ, ὀνομασθεὶς ὑπὸ τῶν περιηγητῶν «μικρὸς Ἰορδάνης», διότι ἐν αὐτῷ ἐβαπτίσθη ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἡ πρώτη ἐν Εὐρώπῃ χριστιανή, ἡ ἐνάρετος καὶ εὐσεβὴς Λυδία. Τὸν ποταμίσκον τοῦτον τινὲς ἐκλαμβάνουν ὡς τὸν Ζαγάκην (Νηρεόκοπον), ὀνομασθέντα οὕτω διότι ἐλέγετο, ὅτι κατὰ τὴν διάβασιν αὐτοῦ ἐθραύσθη ὁ ἄξων τῆς ἀμάξης τοῦ Πλούτωνος ἀπάγοντος τὴν ὥραιαν Περσεφόνην, ἣν ἀνήρπασε συλλέγουσαν ἄνθη ἀνά τὸ κάτωθι τῶν Φιλίππων χλοερὸν τοπίον.

Σφύζονται ἐρείπια τῆς ἐπὶ ὑψηλοῦ κωνοειδοῦς λόφου Ἀκροπόλεως, μετὰ τοῦ τείχους καὶ τοῦ πύργου, ὅπου τὸ πάλαι ἔκειντο αἱ Κρηνίδες, τὰ λείψανα τοῦ Θεάτρου τοῦ Φιλίππου, ἐν οἷς διακρίνονται τὰ ἀμφιθεατρικά ἐδῶλια τῶν θεατῶν, ἀνάγλυφα Ἀρτέμιδος καὶ ἄλλα γλυπτὰ μαρμάρινα λείψανα. Μνημεῖον τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων εἶνε τὸ καὶ ἤδη ὀρθοῦμενον ἐρείπιον κολοσσιαίου κτιρίου προκαλοῦν τὸν θαυμασμόν διὰ τε τὸν ὄγκον καὶ τὸ ὕψος του. Καὶ τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος σφύζονται ἱκανὰ λείψανα, ἐν οἷς θολοειδὴς ναῖσκος κατακεχωσμένος μετ' ἀμυδρῶν ἀγιογραφιῶν, ὅστις θεωρεῖται ὅτι ἐχρησίμευσεν ὡς φυλακὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὃν οἱ Ρωμαῖοὶ ἄρχοντες ἐρράβδισαν καὶ ἐμωλώπισαν μετὰ τοῦ συναποστόλου Σίλα. Οἱ χριστιανοὶ εἶτα μετέτρεψαν τὴν φυλακὴν εἰς ναὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Παύλου, ὅστις τρεῖς εἶχεν ἐπισκεφθῇ τοὺς Φιλίππους συνδεθεὶς μετὰ τῶν κατοίκων καὶ γράψας ἐκ Ρώμης τὴν πρὸς Φιλιππισίους ἐπιστολήν. Ἐκ Φιλίππων ὁ Παῦλος ἔγραψε καὶ τὴν Β' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολήν.

ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΑΝΟΙΞΗ τῆς ζωῆς μου ἐσὺ περαστική, πρὶν φύγῃς
κάμε ν' ἀνθίσῃ στήν ψυχὴν μὴ χλόη δροσοερή.
Δόξα γὰρ σὲ καὶ θορίαμβος ὅταν μπορεῖς νὰ σμίγῃς
τὸ τελευταῖο σου ἄνθισμα στοῦ τάφου τὴν ἀγῆ.
Φῦγε, ψυχὴ, περὶ φανή μὲς τὸν ἀνθὸ τῆς νιότης·
χαρὰ σὴ ζωὴ ποῦ χάνεται πρὶν οὐδύῃ τ' ὄνειρό της.

(Θεσσαλονίκη, 1911)

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ